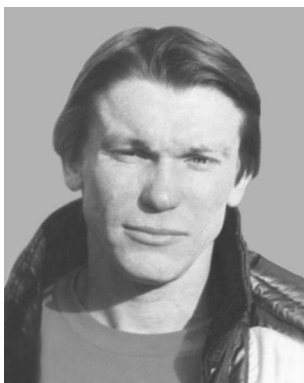

О. В. Савченко

Блохін Олег Володимирович

БЛОХІН Олег Володимирович (05. 11. 1952, Київ) – футболіст (форвард), тренер. Заслужений майстер спорту СРСР (1975). Заслужений тренер України (2005). Народний депутат України (1998–2002, від 2002). Повний кавалер ордена «За заслуги» (2002, 2004, 2011). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го (2006), 4-го (2012), 3-го (2015) та 2-го (2020) ступенів. Відзнака Президента України «Національна легенда України» (2021). Закін. Київський інститут фізичної культури (1976), навч. на факультеті міжнар. відносин Київ. університету (4 курси). У 1969–88 грав за футбол. клуб «Динамо» (Київ), 1988–89 - «Форвертс» (м. Штайр, Австрія), 1989–90 – «Аріс» (м. Лімасол, Кіпр). У 1990–2002 працював тренером грец. команд «Олімпіакос» (Пірей), «Іонікос» (Афіни), ПАОК (Салоніки) та АЕК (Афіни). Під його керівництвом команда «Олімпіакос» ставала срібний призером чемпіонатів Греції (1991, 1992) та володарем Кубка Греції (1992). Президент Міжнар. благодій. фонду ім. О. Блохіна (Київ, від 1994). Бронзовий призер 20-х і 21-х Олімпійських ігор (Мюнхен, 1972; Монреаль, 1976), срібний призер чемпіонату Європи (1988) у складі збірної СРСР. Володар Кубка володарів Кубків європ. країн (1975, 1986), Суперкубка (1975), 7-раз. чемпіон СРСР (1974, 1975, 1977, 1980, 1981, 1985, 1986) і 5-раз. володар Кубка СРСР (1974, 1978, 1982, 1985, 1987) у складі київ. «Динамо». Найкращий футболіст Європи 1975 – володар «Золотого м'яча», найкращий бомбардир чемпіонатів СРСР (1972–75, 1977), найкращий футболіст СРСР (1973–75). У чемпіонатах СРСР провів 432 матчі, забив 211 м'ячів (рекорд), за збірну СРСР – 109 матчів, забив 39 м'ячів (рекорд). У списках «33-х найкращих» – 15 разів підряд (13 разів – перший, рекорд). Тренери – А. Леонідов, [В. Лобановський](#). Член Всеукр. об'єдн. «Громада» (1998–99), фракції «Батьківщина» (1999–2001), фракції КПУ (від 2002). Член Комітету ВР України з питань молодіж. політики, фізичної культури й спорту (1998–2002),

голова підкомітету Комітету ВР України з питань молодіж. політики, фізичної культури, спорту і туризму (від 2002). Гол. тренер Нац. збірної команди України з футболу (2003–07). Під його керівництвом збірна вперше в своїй історії успішно пройшла відбірковий етап чемпіонату світу з футболу 2006 у Німеччині, а на турнірі дійшла до чвертьфіналу. Автор кн. «Гол, который я не забил: Повесть о футболе» (К., 1981), разом з Д. Аркадьєвим видав кн. «Право на гол» (Москва, 1984) та «Футбол на всю жизнь: Докум. повесть» (К., 1988), а також із І. Засєдою повість «Экзаменует футбол» (К., 1986).

Рекомендована література

1. Филатов Л. Все – на лице: (Об О. Блохине) // Юность. 1984. № 10;
2. Браницький В. Найяскравіший у сузір'ї // Молода гвардія. 1987, 4 січ.;
3. Крикун Ю., Крутогрудова Е, Шевченко В. Олег Блохин: Жизнь без черновиков. К., 2002.

Бібліографічний опис:

Блохін Олег Володимирович / О. В. Савченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35553>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).